

1025**OKÓLNIK Nr 101 PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 15 maja 1952 r.

**w sprawie wykonywania orzeczeń sądowych przez urzędy, instytucje państwowe oraz jednostki gospodarki uspo-
lecznionej.**

Spośród zażaleń ludności, wpływających w trybie uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1950 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 1) znaczną część stanowią skargi na nierespektowanie przez zakłady pracy (urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielcze) orzeczeń sądowych prawomocnych lub nieprawomocnych, lecz podlegających natychmiastowej wykonalności.

Przedmiotem tych orzeczeń jest przeważnie zasądzenie zakładu pracy na zapłacenie kwot pieniężnych, najczęściej z tytułu stosunku pracy.

Odmowę lub zwłokę w wykonaniu wyroku tłumaczą zainteresowane zakłady pracy rzekomym brakiem kredytów bądź też — w przypadkach wyroków nieprawomocnych — przekonaniem, że orzeczenie zostanie uchylone lub zmienione w instancji odwoławczej.

Tego rodzaju praktyka podważa autorytet sądownictwa i osłabia wiarę obywateli w istnienie praworządności ludowej.

W związku z powyższym zarządzam:

- 1) prawomocne lub zaopatrzone rygorem natychmiastowej wykonalności orzeczenia sądowe, zasądzające świadczenia na rzecz obywateli, powinny być przez zakłady bezzwłocznie wykonywane;
- 2) orzeczenia sądowe, od których służy środek odwoławczy, należy wnikliwie przeanalizować z komórką prawną zakładu pracy oraz ewentualnie komórką prawną władzy nadrzędnej celem ustalenia, czy istnieją podstawy do przypuszczenia, że wniesienie odwołania spowoduje uchylenie lub zmianę wydanego orzeczenia; w przypadku dojścia do odmiennego przekonania i zrezygnowania z odwołania wyroki powinny być realizowane jak w pkt 1;
- 3) celem zlikwidowania oportunistycznego postępowania kierownictwa zakładów pracy w regulowaniu należności niespornych dopiero po orzeczeniach sądo-

wych należy wpłynąć na zmianę dotychczasowej praktyki i nie dopuszczać do procesów w sprawach, których wynik jest z góry przesądzony na niekorzyść zakładu pracy;

- 4) zarówno należności już zasądzone jak i należności uznane za bezsporne powinny być regulowane w terminach ustalonych tytułem wykonawczym lub umówionych z wierzycielem; niedotrzymanie tych terminów nie może być tłumaczone brakiem środków, ponieważ zobowiązania te powinny być pokrywane przed wszystkimi innymi wydatkami ze środków bieżących. Gdyby ich wypłata spowodowała niewystarczalność środków na inne niezbędne potrzeby, wówczas należy we właściwym czasie i w ustalonym trybie wszcząć starania o odpowiednie ich uzupełnienie (przeniesienie kredytów, udzielenie kredytów dodatkowych, zmianę planów finansowych itp.).

Pod rygorem odpowiedzialności służbowej i materialnej kierowników jednostek nie należy dopuszczać do powstawania kosztów procesowych i egzekucyjnych w postępowaniu sądowym lub przy załatwianiu spraw w drodze ugody.

Równocześnie proszę o położenie nacisku, by organa kontroli badały przy wykonywaniu swych czynności, czy kontrolowane jednostki stosują się do zaleceń niniejszego okólnika.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*